

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnim sporovima žalba odbijena-pravo na invalidsku penziju-član 40 (1) ZUS - Član 1.5; 3 Zakon br.2003/23 o Invalidskim penzijama na Kosovu]

Tužilac se žalio na odluku odeljenja za penzijsku administraciju Kosova, argumetujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili postojeći zakon i netačno i nepotpuno odredili činjenično stanje ne uzimajući u obzir njegovo ozbiljno zdravstveno stanje i njegovu nesposobnost za rad.

Odeljenje za penzijsku administraciju Kosova je odbilo davanje invalidske penzije tužiocu zato što je lekarska komisija zaključila da tužilac ne poseduje potpunu i stalnu invalidnost.

Vrhovni sud je odlučio da su oba, prvostepeni i drugostepeni autritet, u toku određivanja činjeničkog stanja ispravno i potpuno primenili opšte odredbe upravnog postupka i postojećeg zakona, kada su odredili da tužilac nije ispunio predviđeni kriterijum, shodno prema članu 3. Zakona br. 2003/23 o Invalidskoj penziji na Kosovu. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca neosnovana.

A.br.148/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiu, predsednica, Osman Tmava i Šahdane Agani, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca A.Lj., protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Veće za žalbe za invalidske penzije u Prištini, za poništenje drugostepenog rešenja br.5007881 od 20.12.2004 god., na sednici održanoj 27.07.2005 god., donosi ovu

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv odluke Departmana penzijske administracije Kosova br.5007881 od 08.10.2004 god., kojim je odbijen zahtev

tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi, kojom se osporava zakonitost drugostepenog rešenja, ističe da je rešenje optužene strane nezakonito, da lekarske komisije optužene strane nisu uzele u obzir činjenice da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da podnesene dokaze nisu uzeli u obzir, pa zbog toga činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno i da je to kao posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba prihvati i da se osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je procenio osporeno rešenje u skladu sa odredbama predviđenim u članu 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), nalazi da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ odlukom br.5007881 od 08.10.2004 god., na osnovu procene Lekarske komisije, od 28.09.2004 god., koja je ocenila ograničene sposobnosti podnosioca zahteva, odbija zahtev tužioca o priznavanju prava na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima, zato što je Lekarska komisija, koja je procenila ograničene sposobnosti podnosioca zahteva, zaključila da kod tužioca ne postoji stalna i potpuna ograničena sposobnost.

Odredbom člana 1.5 Zakona br.2003/23 o penziji za osobe sa ograničenim sposobnostima na Kosovu, koji je proglašen Pravilnikom br.2003/40, predviđa se da će se jedna osoba smatrati da je sa stalnim i potpunim ograničenim sposobnostima ako ima više od 18 godina i manje od 65 godina i ako ima lekarsku diagnozu o fizičkom, psihičkom i mentalnom stanju, ako je bolesno ili ako ga ograničene sposobnosti čine nesposobnim za bilo kakav rad koji donosi zaradu i kada Ministarstvo obavi procenu osobe i odluči da ona ispunjava kriterijume predviđene ovim zakonom da bi uživali pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima, zdravstveno stanje, bolest ili ograničena sposobnost treba da pokažu da je osoba u vreme kada podnosi zahtev potpuno nesposobna za bilo koji rad koji donosi zaradu i u budućnosti. Početak pogoršanja zdravstvenog stanja, bolesti ili ograničene sposobnosti treba se pokazati najmanje godinu dana od dana uručenja zahteva.

Odredbom člana 3 Zakona br.2003/23 o penziji za osobe sa

ograničenim sposobnostima na Kosovu, predviđeni su kriterijumi o određivanju ograničene sposobnosti.

U proceduri prema žalbi, optužena strana je obezbedila mišljenje Lekarske komisije, br.1013174632 od 20.12.2004, koju je formiralo Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu u skladu sa članom 2.2 Zakona br.2003/23 o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima na Kosovu, čija Komisija se slaže sa ocenom Lekarske komisije koja je data 28.09.2004, prema tome optužena strana je osporenim rešenjem odbila žalbu kao neosnovanu.

Vrhovni sud Kosova nalazi, vrednujući na ispravan i potpun način činjenično stanje, da su prvostepeni i drugostepeni organ pravilno primenili odredbe opšteg administrativnog postupka i materijalno pravo, kada su našli da tužiteljica ne ispunjava kriterijume predviđene članom 3 Zakona br.2003/23 o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima na Kosovu.

Iz osnovu gore navednog, Vrhovni sud Kosova, u skladu sa članom 42 par.1 ZAS, odlučio je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.148/2005, od 27.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani Zuljifiju

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnim sporovima žalba odbijena- uslovi za sticanje prava na socijalnu pomoć Uredba UNMIK-a 2003/28 - član 40 (1) ZUS]

Tužilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu u Prištini, argumentujući da su autoriteti administracije pogrešno primenili postojeći Zakon i da su neispravno i nepotpuno odredili činjenično stanje ne uzimajući u obzir njegovo loše ekonomsko stanje.

Centar za socijalnu zaštitu u Peći je odbio da dodeli socijalnu pomoć tužiocu zato što nije ispunio uslove za sticanje prava na socijalnu pomoć.

Vrhovni sud je odlučio da oba, prvostepeni i drugostepeni autoriteti, su potvrdili da porodica tužioca nije ispunila uslove na osnovu kriterijuma sticanja prava sa ciljem da bi dobila socijalnu pomoć zbog zaključaka da tuženi ima druge članove u porodici koji su sposobni za rad i za vršenje aktivnosti sa naknadom, kao što se zahteva Uredbom UNMIK-a 2003/28 o Šemi socijalne pomoći. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca neosnovana.

A.br.201/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljifiju i Šahdane Agani, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca R.M., iz Peći, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Veće za žalbe za invalidske penzije u Prištini, za poništenje drugostepenog rešenja br.379 od 25.02.2005 god., u predmetu o socijalnoj pomoći, na zatvorenoj sednici veća održanoj 26.07.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca protiv rešenja Centra za socijalni rad u Peći br.17 2526 od 12.12.2004 god., kojim se

ne priznaje pravo na socijalnu pomoć zbog toga što porodica tužioca ne predstavlja socijalni slučaj.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog bitnih povreda odredaba procedure, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da tužilac i njegova supruga nisu zaposleni, da živi sa 6 (šestoro) dece od kojih je troje punoletno ali da nijedan od njih ne radi, da živi u teškim ekonomskim uslovima bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji a da se osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ nije odgovorio na tužbu.

Sud je vrednovao zakonitost osporenog rešenja u pravcu navoda u tužbi i nakon razmatranja spisa predmeta konstatovao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da su administrativni organi u obavljenom administrativnom postupku, u slučaju utvrđivanja koliko tužilac ispunjava uslove predviđene Pravilnikom UNMIK-a br.2003/28 od 18.avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, konstatuje da porodica tužioca ne predstavlja socijalni slučaj, jer porodica tužioca ima članove koji su sposobni za rad i ekonomsku delatnost.

Tužena institucija, u postupku prema žalbi na osporeno rešenje, u potpunosti prihvata utvrđeno činjenično stanje i pravni stav prvostepenog organa, zbog čega odbija žalbu i ostavlja na snazi osporeno rešenje.

Pravilnik UNMIK-a br.2003/28 od 18.avgusta 2003 god., o Šemi za socijalnu pomoć, u članu 1 određuje da je porodica ugrožena u socijalnom aspektu, ona porodica, koja se odredi za socijalnu pomoć. U članu 4, tačka br.1, ovaj pravilnik predviđa da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć, svi članovi porodice treba da budu stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od sledećih kategorija: (a) prva kategorija koja na osnovu člana 2 tačka 7 pravilnika podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno da su nesposobni za rad koji donosi zaradu i (b) druga kategorija - porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete mlađe od 5 godina ili da se stara o jednom siročetu mlađem od 15 godina ili treba

biti zavisna u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika.

Polazeći od ovakvog činjeničnog stanja, Vrhovni sud zaključuje da su organ za utvrđivanje činjeničnog stanja i tuženi organ utvrdili da porodica optuženog ne ispunjava zakonske uslove koji su predviđeni za priznavanje prava na socijalnu pomoć, jer porodica optuženog ima članove sposobne za rad i ekonomsko delovanje, kao što su supruga Z. i ćerke: Lj., M. i V., a istovremeno je i sam tužilac sposoban za rad i ekonomsko delovanje.

U vezi sa ovim, sud konstatuje da je u ovom administrativnom slučaju ispravno utvrđeno činjenično stanje, iz čega proizilazi da nije povređen zakon na štetu tužioca, pa se prema tome navodi iz tužbe ne usvajaju, jer ih je vrednovao bez uticaja na utvrđivanje jednog drugog činjeničnog stanja od onog koje je utvrđeno od strane administrativnih organa, tako da, u skladu sa članom 42 par.2 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.201/2005, od 26.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu tužba prihvaćena-sticanje prava na invalidsku penziju -član 40. (1) ZUS - Član 2.2 Zakon br. 2003/23 o invalidskoj penziji na Kosovu - član 61. ZUS]

Tužilac je predao žalbu na odluku Odeljenja za penzijsku administraciju na Kosovu, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili postojeći zakon i pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje neuzimajući u obzir njegovo ozbiljno zdravstveno stanje i njegovu nespobnost za rad. Odeljenje za penzijsku administraciju Kosova je odbilo da dodeli invalidsku penziju tužiocu uzimajući u obzir da tužilac ne poseduje nikakvu invalidnost. Vrhovni sud je odlučio da je osporena odluka bila u suprotnosti sa zakonom na štetu tužioca pošto je odluka doneta, pre određivanja svih relevantnih činjenica za slučaj, potpuno i ispravno. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca osnovana.

A.br.233/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Beđeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca H.R., iz Gnjilana, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu - Veće za žalbe za penzije za osobe sa ograničenim sposobnostima u Prištini, br.5001016 od 04.12.2004 god., u predmetu o penziji, na sednici održanoj 26.07.2005 god., donosi ovu

P R E S U D A

PRIHVATA se tužba.

Poništava se rešenje Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Veće za žalbe za penzije za osobe sa ograničenim sposobnostima, Priština, br.5001016 od 04.12.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv odluke Departmana penzijske administracije Kosova br.5015313 od 26.11.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi, kojom se osporava zakonitost drugostepenog rešenja, ističe da je rešenje optužene strane nezakonito, da lekarske komisije optužene strane nisu uzele u obzir činjenice da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da podnesene dokaze nisu uzeli u obzir, pa zbog toga činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno i da je to kao posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba prihvati i da se osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je procenio osporeno rešenje u skladu sa odredbama predviđenim u članu 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), nalazi da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ, odlukom br.5001016 od 12.08.2004 god., odbio zahtev tužioca za priznavanje prava na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima. Lekarska komisija, koja je procenila ograničenu sposobnost podnosioca zahteva 05.08.2004 god., konstatovala je da kod tužioca postoji potpuna i stalna ograničena sposobnost.

U postupku prema žalbi, drugostepeni organ je obezbedio mišljenje i konstataciju Lekarske komisije, br.1002996185 od 04.12.2004 god., koju je formiralo Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu u skladu sa članom 2.2 Zakona o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima na Kosovu. Komisija je konstatovala da kod tužioca ne postoji ograničena sposobnost pa je iz tog razloga, osporenim rešenjem, odbila žalbu kao neosnovanu.

Sud zaključuje da u ovom administrativnom sporu postoje protivurečnosti koje nisu otklonjene tokom odlučivanja od strane prvostepenog organa i optuženog organa, jer nisu vrednovani dokazi iz spisa predmeta, odnosno u konstataciji i mišljenju lekarske komisije administrativnih organa postoji protivurečnost u vezi sa činjenicom da li kod tužioca postoji ograničena sposobnost. U ovom kontekstu lekarska komisija prvog stepena konstatuje da kod tužioca postoji ograničena

sposobnost dok lekarska komisija drugog stepena konstatuje da ne postoji ograničena sposobnost kod tužioca.

Iz ovih razloga, sud konstatuje da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca jer nisu ispravno i u potpunosti ocenjeni relevantni dokazi u ovom predmetu, što znači da činjenično stanje nije utvrđeno i da nisu otklonjene protivurečnosti među dokazima koje je prezentovao optuženi, konstatacija lekarske komisije i dokaza na kojima se zasniva rešenje, u vezi sa zatraženim pravom koje je tužiocu odbijeno.

U ovom pravcu, sud obavezuje optuženi organ da u ponovljenoj proceduri postupi prema datim opomenama na ovom suđenju uzimajući u obzir da nisu ispravno ocenjene sve relevantne činjenice koje mogu uticati na pravilno i zakonito odlučivanje u ovom administrativnom slučaju član 61 ZAS.

Na osnovu gore navedenog, sud shodno članu 39par.2 i članu 42par.2 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.233/2005, od 26.07.2005god

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

**[Vrhovni sud-odlučujući o upravnim sporovima žalba prihvaćena-
sticanje prava na invalidsku penziju -član 40. (1) ZUS - član 61. ZUS]**

Tužilac se žalio na odluku Odeljenja za penzijsku administraciju na Kosovu, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili postojeći Zakon i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje neuzimajući u obzir njegovo ozbiljno stanje i njegovu nesposobnost za rad.

Odeljenje za penzijsku administraciju Kosova je odbilo da dodeli invalidsku penziju tužiocu zato što je lekarska komisija zaključila da tužioc ne poseduje bilo koje invalidnost.

Vrhovni sud je odlučio da je osporena odluka bila u suprotnosti sa Zakonom na štetu tužioca pošto je odluka doneta bez odgovarajuće procene svih relevantnih činjenica predmeta. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca osnovana.

A.br.264/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Šahdane Agani i Vjosa Nimani-Zuljifiju, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca E.K., iz sela Ladovac, opština Podujevo, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu - Veće za žalbe za penzije za osobe sa ograničenim sposobnostima u Prištini, br.5010697 od 12.02.2005 god., u predmetu o penziji, na zatvorenoj sednici održanoj 26.07.2005 god., donosi ovu

P R E S U D A

PRIHVATA se tužba.

Poništava se rešenje Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Departman penzijske administracije Kosova - Veće za žalbe za penzije za osobe sa ograničenim sposobnostima, Priština, br.5010697 od 12.02.2005 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv odluke Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu - Departman penzijske administracije Kosova, u Prištini, br.5010679 od 02.11.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost rešenja, ističući da je rešenje optužene strane nezakonito, da lekarske komisije optužene strane nisu uzele u obzir činjenice da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da podnesene dokaze nisu uzeli u obzir, pa zbog toga činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno i da je to kao posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba prihvati i da se osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je procenio osporeno rešenje u skladu sa odredbama predviđenim u članu 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), nalazi:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ, odlukom br.5010697 od 02.11.2004 god., odbio zahtev tužioca za priznavanje prava na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima. Lekarska komisija je 22.10.2004 god., procenila psiho-fizičke sposobnosti podnosioca zahteva i konstatovala je da kod tužioca ne postoji potpuna i stalna ograničena sposobnost.

Sud zaključuje da u ovom administrativnom sporu postoje protivrečnosti koje nisu otklonjene tokom odlučivanja od strane prvostepenog i tuženog organa jer nisu uzeti u obzir dokazi iz spisa predmeta (Rešenje SIZ a za penziono i invalidsko osiguranje Kosova, br.7320470304 od 19.09.1989 god., u Prištini, u vezi sa zahtevanim pravom na invalidsku penziju. Konstatuje se da je tužilac korisnik invalidske penzije).

Iz ovih razloga, sud konstatuje da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca jer nisu na ispravan način ocenjeni svi relevantni dokazi iz ovog predmeta, što znači da stanje nije faktički utvrđeno i da nisu otklonjene suprotnosti između dokaza koje je podneo tužilac i dokaza na kojima se zasniva osporeno rešenje, u vezi sa traženim pravom koje je tužiocu odbijeno.

U ovom pravcu sud obavezuje tuženi organ da u ponovljenom postupku postupi prema datim opomenama na ovom suđenju uzimajući u obzir da nisu ispravno utvrđene sve relevantne činjenice koje mogu uticati na pravilno i zakonito odlučivanje u ovom administrativnom sporu član 61 ZAS.

Na osnovu gore navedenog, sud shodno članu 39 par.2 i članu 42 par.2 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.264/2005, od 26.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu tužba prihvaćena- sticanje prava na invalidsku penziju -član 40. (1) ZUS Član 2.2 Zakona br.2003/23 o invalidskoj penziji na Kosovu]

Tužilac se žalio na odluku Odeljenja za penzijsku administraciju Kosova, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje neuzimajući u obzir njegovo ozbiljno zdravstveno stanje i nesposobnost za rad.

Odeljenje za penzijsku administraciju Kosova je odbilo da dodeli invalidsku penziju tužiocu zato što je lekarska komisija zaključila da tuženi ne poseduje potpunu i stalnu nesposobnost.

Vrhovni sud je odlučio da osporena odluka sadrži nedostatke što čini nemogućim da se razmotri njegova zakonitost. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da žalba tužioca osnovana.

A.br.289/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiu, predsednica, Osman Tmava i Meleće Behdzeti, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca S.K., iz sela Mala Malesija, opština Orahovac, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu - Veće za žalbe za penzije za osobe sa ograničenim sposobnostima u Prištini, za poništenje drugostepenog rešenja br.5013246 od 17.02.2005 god., na sednici održanoj 22.08.2005 god., donosi ovu

P R E S U D A

PRIHVATA se tužba.

Poništava se rešenje Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Veće za žalbe za penzije osoba sa ograničenim sposobnostima, Priština, br.5013246 od 17.02.2005 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv odluke Departmana penzijske administracije Kosova, u Prištini, br.5013246 od 21.10.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost drugostepenog rešenja, ističući da je rešenje optužene strane nezakonito, da lekarske komisije optužene strane nisu uzele u obzir činjenice da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da podnesene dokaze nisu uzeli u obzir, pa zbog toga činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno i da je to kao posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba prihvati i da se osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je procenio osporeno rešenje u skladu sa odredbama predviđenim u članu 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), nalazi:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ, odlukom br.5013246 od 21.10.2004 god., odbio zahtev tužioca za priznavanje prava na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima. Lekarska komisija je 22.10.2004 god., procenila psiho-fizičke sposobnosti podnosioca zahteva i konstatovala je da kod tužioca ne postoji potpuna i stalna ograničena sposobnost.

U postupku prema žalbi, drugostepeni organ je osigurao konstataciju i mišljenje, br.5013246 od 17.02.2005 god., Lekarske komisije koju je formiralo Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu u skladu sa članom 2.2 Zakona o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima na Kosovu. Komisija je konstatovala da kod tužioca ne postoji nesposobnost pa je stoga, osporenim rešenjem, odbila žalbu kao neosnovanu.

Iz osporenog rešenja proizilazi da ono sadrži takve nedostatke koji onemogućuju razmatranje njegove zakonitosti.

Sud u sporu, po pravilu, odlučuje na osnovu činjenica koje su utvrđene u administrativnom postupku. Vrhovni sud ocenjuje da se ovaj spor ne može razmatrati na osnovu utvrđenih činjenica u

administrativnom postupku, jer o utvrđenim činjenicama postoje protivrečnosti u spisima predmeta. Rešenjem Samoupravne interesne zajednice Penziono i invalidsko osiguranje Kosova (Uprava u Prizrenu, br.7018594498 od 05.10.1985 god., je konstatovano da je tužilac bio korisnik invalidske penzije, a istodobno je bio vojni invalid. Komisija prvostepenog organa je utvrdila da tužilac ima stalnu ograničenu sposobnost. Obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži razloge u vezi sa žalbenim navodima tužioca koji su podneti u žalbi koja je podneta protiv odluke prvostepenog organa niti o toku obavljene procedure pri drugostepenom organu.

Pomenuti nedostaci su takve prirode da ne omogućuju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, prema tome primenom člana 39 par.2 ZAS osporeno rešenje je trebalo poništiti.

U ponovljenom postupku pomenute nedostatke treba otkloniti a zatim doneti zakonitu odluku.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.289/2005, od 22.08.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani Zulfiu

[Vrhovni sud odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena-PDV-član 40. (1) ZUS-Uredba UNMIK-a br. 2000/20 postupak za takse i administraciju - član 2, (2), (12) ZUS]

Tuženi Taksena administracija Kosova Regionalna kancelarija u Prizrenu se žalila na odluku Nezavisnog odbora za razmatranje u Prištini, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje.

Nezavisni odbor za razmatranje u Prištini je prepravio iznos PDV koji se mora platiti od strane optuženog.

Vrhovni sud je odlučio da osporena odluka ne sadrži kršenje zakona ili nekog drugog inetersa tuženog imajući u vidu da on ne može biti nosilac (držalac) prava ili obaveza prema kojima je bilo odlučeno u održanom upravnom sporu, kao što je predviđeno članom 2, paragraf 2,i Poglavlje 12 ZUS i Uredbom UNMIK-a 2000/20 postupak za takse i administraciju .Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tuženih neosnovana.

A.br.333/2003

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani Zulfiu, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca Poreska administracije Kosova Regionalna kancelarija u Prizrenu, protiv odluke nezavisnog Borda za ponovno razmatranje u Prištini br.63/2003 od 07.07.2003 god., u predmetu o porezu, na sednici održanoj 21.06.2005 god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbacuje se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, br.63/2003 od 07.07.2003 god., nezavisni Bord za ponovno razmatranje u Prištini, delimično je prihvatio kao osnovanu žalbu PTO „Bor" sa sedištem u Prizrenu, koja je podnesena

protiv odluke tužioca (Departman za žalbe) br.251 od 20.12.2002 god., tako što je korigovao Porez na dodatnu vrednost za mesec 07/02 u iznosu od 40.608,73 eura, za koju je vrednost strana bila oslobođena od obaveze plaćanja dodatnog poreza.

Tužilac u podnetoj tužbi osporava zakonitost osporene odluke ističući da činjenično stanje nije ispravno i u potpunosti utvrđeno, da je zakon pogrešno primenjen, dok je osporena odluka kontradiktorna jer je njen dispozitiv u suprotnosti sa dokazima u predmetu i datim činjenicama. Predlaže da se tužba prihvati a da se osporena odluka poništi.

Vrhovni sud Kosova, osporenu odluku je vrednovao shodno članu 40 Zakona o administrativnom sporu (ZAS) i nakon procene navoda u tužbi i spisa predmeta nalazi:

Tužba nije dozvoljena.

Iz spisa predmeta proizilazi da je odlukom tužioca (Departman za žalbe), br.251 od 20.12.2002 god., strana PTO „Bor“ sa sedištem u Prizrenu, obavezna da plati porez na dodatnu vrednost za mesec 07/02 i da prema žalbi strane poreskog obveznika optuženi administrativni organ osporenim odlukom delimično prihvata žalbu strane, obavlja promenu u proceni Poreza na dodatnu vrednost tako da će za mesec 07/02 strana PTO „Bor“ biti obavezna da plati navedeni porez u iznosu od 40.608.73 eura.

Zakon o opštem administrativnom postupku (Službeni list SFRJ br.47 od 16 avgusta 1985 ZOAP), u članu 1 par.1 predviđa da organi administracije primenjuju odredbe tog zakona kada odlučuju u administrativnom sporu o nekom pravu, obavezi ili pravnom interesu fizičkih ili pravnih lica.

U ovom pravcu i Pravilnik UNMIK a br.2000/20 od 12 aprila 2000 godine, o administraciji i poreskom postupku, u članu 7 par.1 predviđa da poreski obveznik koji smatra da mu je ugroženo neko pravo ima prava da podnese zahtev za ponovno razmatranje odluke poreske administracije (službeno određenje) Departmanu za žalbe poreske administracije Kosova.

U smislu člana 2 par.2 i člana 12 ZAS, proizilazi da državni

organi iako nemaju svojstvo pravnog lica mogu inicirati administrativni spor ako su nosioci prava i obaveza o kojima je odlučeno u administrativnom postupku ili ako im je ugrožen neki direktan interes zasnovan na zakonu.

Vrhovni sud Kosova, u konkretnom slučaju, ocenjuje da je tužilac u smislu gore navedenih zakonskih odredbi ZOAP i Pravilnika UNMIK a br.2000/20 od 20 aprila 2000 godine, o administraciji i poreskom postupku, u slučaju odlučivanja prema zahtevu strane za ponovno razmatranje službene ocene, primenio proceduru i ocenio je primenu zakonskih odredbi koje se tiču određenja obaveze za stranu poreskog obveznika, dok se u osporenoj odluci ocenjuje da tužiocu nije ugroženo ni jedno pravo niti direktan interes jer on ne može biti nosilac prava ili obaveza o kojima je odlučeno u obavljenom administrativnom postupku, u smislu gore navedenih odredaba ZAS.

Iz ovih razloga, Vrhovni sud Kosova, primenom člana 30 par.1 tačka 3 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.333/2003, od 21.06.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena-uslovi za sticanje prava na socijalnu pomoć Uredba UNMIK- a 2003/28 član 4. (1) ZUS]

Tužilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu, Komisiji za žalbe u Prištini, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje ne uzimajući u obzir njegovo loše ekonomsko stanje.

Centar za socijalnu pomoć u Peći je odbio da dodeli socijalnu pomoć tuženom zato što on nije ispunio uslove za sticanje prava na socijalnu pomoć.

Vrhovni sud je odlučio da su oba, prvostepeni i drugostepeni autoritet, potvrdili da porodica tuženog nije ispunila kriterijum za sticanje prava na socijalnu pomoć sa nalazom da optuženi ima ostale članove porodice u porodici koji su u mogućnosti da rade i vrše aktivnosti koje se plaćaju, kao što je predviđeno Uredbom UNMIK-a 2003/28 o Šemi socijalne pomoći. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca neosnovana.

A.br.356/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiću, predsednica, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca M.F., iz Vitomirice opština Peć, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Veće za žalbe Priština, za poništenje drugostepenog rešenja br.452 od 08.04.2005 god., u predmetu o socijalnoj pomoći, na zatvorenoj sednici veća održanoj 20.09.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv rešenja Centra za socijalni rad u Peći br.17-04076 od 17.01.2005 god., kojim je potvrđeno rešenje prvostepenog organa,

kojim je tužiocu prekinuto pravo na socijalnu pomoć zato što porodica tužioca ne predstavlja socijalni slučaj.

Tužilac u tužbi osporava osporeno rešenje zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava tvrdeći da tužilac nije zapošljen, da živi sa bolesnom suprugom koja je nesposobna za rad i sa četvoro dece u teškim ekonomskim uslovima bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji i da se osporeno rešenje poništi.

Optužena strana nije odgovorila na tužbu.

Vrhovni sud Kosova je ocenio zakonitost osporenog rešenja u pravcu pretenzija u tužbi i, u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), nalazi:

Tužba je neosnovana.

Pravilnik UNMIK-a br.2003/28 od 18.avgusta 2003 god., o Šemi za socijalnu pomoć, u članu 4, tačka br.1, ovaj pravilnik predviđa, da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć svi članovi porodice treba da budu stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od sledećih kategorija: (a) prva kategorija koja na osnovu člana 2 tačka 7 pravilnika podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno da su nesposobni za rad koji donosi zaradu i (b) druga kategorija - porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete mlađe od 5 godina ili da se stara o jednom siročetu mlađem od 15 godina ili treba biti zavisna u smislu člana 2.7 ovog spomenutog Pravilnika ili da su registrovani kao nezapošljeni u Birou za zapošljavanje pri Ministarstvu za rad i socijalnu zaštitu.

Iz spisa predmeta vidi se da su administrativni organi u toku administrativnog postupka, u slučaju utvrđivanja da li optuženi ispunjava uslove da ostvari pravo na socijalnu pomoć predviđenu Pravilnikom UNMIK-a br.2003/28 od 18.avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, zaključili da porodica tužioca ne ispunjava uslove predviđene u gore spomenutoj šemi da bi ostvario pravo na socijalnu pomoć.

Optužena strana, u postupku prema žalbi, osporenim rešenjem u potpunosti prihvaća utvrđeno činjenično stanje i pravni stav

prvostepenog organa pa, uzimajući u obzir da porodica tužioca ima članove sposobne za rad i ekonomsko delovanje kao što su supruga H. i sam tužilac, odbija žalbu i ostavlja na snazi osporeno rešenje.

Sud ocenjuje da je u ovom administrativnom sporu ispravno utvrđeno činjenično stanje, da nije povređen zakon na štetu tužioca, tako da, u skladu sa članom 42 par.2 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.356/2005, od 20.09.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani Zuljfiu

[Vrhovni sud odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena -PDV-član 40. (1) ZUS Uredba UNMIK-a br. 2000/20 postupak u vezi taksi i administracije - član 2, (2), (12) ZUS]

Tuženi, Taksena administracija Kosova se žalila na odluku Nezavisnog odbora za razmatranje u Prištini, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje.

Nezavisni odbor za razmatranje u Prištini je odstranio iz obračuna PDV isporuke saglasne jedinoj carinskoj administrativnoj dokumentaciji, koja pripada drugom platiši taksi.

Vrhovni sud je odlučio da osporena odluka ne sadrži kršenje zakona ili nekog drugog interesa tužioca imajući u vidu da on ne može biti nosilac (držalac) prava ili obaveza prema kojima je bilo odlučeno u održanom upravnom sporu, kao što je predviđeno članom 2, paragraf 2, i poglavlje 12 ZUS i Uredbe UNMIK-a 2000/20 postupak za takse i administraciju. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tuženog neosnovana.

A.br.373/2003

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiu, predsednik, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u pravnom slučaju tužioca Poreske administracije, Priština, protiv optužene strane Nezavisnog borda za ponovno razmatranje, u vezi sa tužbom tužioca za poništenje odluke optužene strane br.90/2003 od 12.09.2003 god., na zatvorenoj sednici održanoj 21.07.2005 god., donosi ovo:

REŠENJE

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Nezavisni bord za ponovno razmatranje u Prištini, odlučujući o žalbi PTO „BUJARI" iz Uroševca, promenio je delimično odluku Poreske administracije-Departman za žalbe u Prištini br.17 od 19.02.2003 god., tako što je poreskom obvezniku skinuo sa osnove za obračun poreza (predpostavljenom porezu i porezu na dodatnu vrednost) snabdevanje prema jedinstvenim carinskim dokumentima 14439, 14387, 403, 438 koji pripadaju drugom poreskom obvezniku.

Ovu odluku tužilac je osporio tužbom, zbog bitnih povreda Pravila administrativnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Predložio je da Vrhovni sud prihvati tužbu, osporenu odluku da poništi i predmet vrati na ponovno razmatranje drugostepenom organu.

Vrhovni sud Kosova, pošto je u skladu sa odredbom člana 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS) ocenio osporeno rešenje, navode u tužbi i sve spise predmeta u ovom pravno-administrativnom sporu, nalazi:

Tužba nije dozvoljena.

Odredbom člana 12 ZAS predviđa se da tužilac u postupku u administrativnom sporu može biti pojedinac, pravno lice, organizacija, grupa građana itd., što podrazumeva da mu je administrativnim aktom ugroženo neko pravo ili direktan interes zasnovan na zakonu.

U odredbi koju predviđa član 2 par.2 predviđa se da državni organi, iako nemaju svojstvo pravnog lica, mogu inicirati administrativni spor, ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se odlučivalo u administrativnom postupku ili ako im je ugrožen neki direktni interes zasnovan an zakonu.

Tužilac, u skladu sa gore navedenim odredbama ZOAP i na osnovu Pravilnika UNMIK-a br.2000/20 o administraciji i poreskom postupku, u slučaju odlučivanja o zahtevu strane za ponovno razmatranje službene procene, je primenio postupak i ocenio primenu zakonskih odredaba koje se tiču određivanja obaveze za poreskog obveznika. Vrhovni sud Kosova ocenjuje da osporenom odlukom tužiocu nije ugroženo nijedno pravo ili direktni interes zasnovan na zakonu, jer on ne može biti nosilac prava ili obaveza o kojima je odlučeno u obavljenom administrativnom postupku.

Na osnovu gore rečenog i primenom člana 30 par.1 tačka 3 ZAS, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.373/2003, od 21.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani Zuljfiu

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena- samovoljno zauzimanje društvene imovine - član 16. Zakona o privremenim merama zaštite društvene svojine]

Tužioc M.L. iz Podujeva se žalio na odluku Ministarstva za okolinu i prostorno planiranje u Prištini, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjeničko stanje, tvrdeći da odgovarajuća parcela nije nikada bila društvena svojina nego je bila njegova privatna svojina.

Direktorat za geodeziju, katastar i svojinu Opštine Podujeva je odredio da je tužilac zauzeo deo katastarske parcele određujući javni put, koji je društveno vlasništvo i u isto vreme je naredio da napusti zauzetu svojinu i da je vrati u pređašnje stanje.

Vrhovni sud je odlučio da su administrativni autoriteti na pravilan način i u potpunosti odredili činjenično stanje zaključujući da je gore pomenuta nepokretna svojina bila zauzeta od strane tužioca. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tuženog neosnovana.

A.br.382/2003

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veća sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca M.Lj. iz Podujeva, protiv rešenja Ministarstva za zaštitu čovekove sredine i prostorno planiranje u Prištini, A.br.146/2003 od 11.08.2003 god., u predmetu o samovoljnom uzurpiranju zemljišta u društvenom vlasništvu, na sednici održanoj 21.06.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđeno je rešenje predsednika Izvršnog veća opštine Podujevo, br.02-1/466-141 od 29.05.2002 god., kojim se odbija kao neosnovana žalba tužioca i potvrđuje se rešenje Direkcije za katastar, geodeziju i opštinsko vlasništvo Podujeva, br.09-466-45 od 11.07.2001 god., kojim se potvrđuje da je tužilac uzurpirao deo katastarske parcele br.2857, predviđeno za javni put, na mestu zvanom „Kod trešanja“, površine od 16,00 m², evidentirano prema posedovnom listu br.1245 SO Podujevo, a istovremeno je obavezan da oslobodi uzurpirano zemljište i da ga vrati u prethodno stanje u roku od 15 dana pošto rešenje postane punovažno.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog nepotpunog i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i izvođenja pogrešnih zaključaka, tvrdeći da deo katastarske parcele nikada nije bio u društvenom vlasništvu predviđen za put, nego da je to njegovo privatno vlasništvo koje je kupio od H.Š., o čemu poseduje kupoprodajni ugovor iz koga se vidi da je ta nepokretnost u njegovom vlasništvu više od 40 godina, da je deo nepokretnosti eksproprijisan ali ne i mesto gde je započeo izgradnju objekta-poslovnog lokala i u ovom pravcu ističe da bi bilo u interesu pravilnog utvrđivanja odlučujućih činjenica da se saslušaju i svedoci H.U., B.U. i M.Š.. Predlaže da se tužba usvoji a da se osporeno rešenje poništi.

Optuženi administrativni organ, u odgovoru na tužbu, ostaje pri konstatacijama datim u osporenom rešenju predlažući da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ocenio zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), u pravcu navoda u tužbi, odgovora na tužbu i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta, konstatovao:

Tužba je neosnovana.

Administrativni organi su utvrdili da je deo katastarske parcele 2857, predviđene za javni put, površine od 0.16,00m², na mestu zvanom „Kod trešanja“, evidentirana prema posedovnom listu br.1245 SO Podujevo kao društveno vlasništvo, je uzurpirana od strane tužioca tako što je na njoj počeo da gradi objekat-poslovni prostor od tvrdog

materijala. Iz spisa predmeta se vidi da je tužilac saslušan 15.05.2001 god., gde je izjavio da nije počeo gradnju objekta-poslovnog lokala na zemlji koja je u društvenom vlasništvu nego na zemlji koja je njegov privatni posed i koju je kupio od H.Š., o čemu poseduje i kupoprodajni ugovor iz koga se vidi da je vlasnik te zemlje više od 40 god., a da je deo zemlje bio eskproprijoisan ali ne i deo gde je on počeo izgradnju objekta-poslovnog lokala.

Ovakvo činjenično stanje u vezi sa samovoljnom uzurpacijom zemlje u društvenom vlasništvu, na navedenoj katastarskoj parceli, broj i površina su gore navedeni, predviđene za javni put, bez sumnje je utvrđeno i od strane eksperata-geometara Fatmira Gašija i Fitima Resteljice, činjenicu koju su oni potvrdili 14. i 15.05.2001 god., i konstatovali na skici-kopiji plana napravljenom na mestu događaja.

Usled neospornih činjenica i prema mišljenju suda, administrativni organi su ispravno i u potpunosti utvrdili činjenično stanje, zaključujući da je navedena nepokretnost uzurpirana od strane tužioca, tako što je počeo izgradnju objekta-poslovnog prostora, zbog čega je obavezan da isti oslobodi i da vrati uzurpirano zemljište u prethodno stanje, u korist javnog puta, u roku od 15 dana pošto rešenje postane punovažno, u skladu sa članom 16 Zakona o razmatranju uzurpacija zemljišta u društvenom vlasništvu (Službeni list SAPK, br.46/77) i člana 6 Zakona o promenama i dopunama Zakona o razmatranju uzurpacije zemljišta u društvenom vlasništvu na samovoljan način (Službeni list SAPK, br.37/88), jer je utvrđeno da je tužilac istu uzurpirao.

Na osnovu gore navedenog, sud konstatuje da je osporeno rešenje ispravno i zasnovano na zakonu, prema tome navode iz tužbe ocenjuje kao bez uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onoga koje su utvrdili administrativni organi, tako da u skladu sa članom 42.2 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.382/2003, od 21.06.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena-nema odgovora od strane administracije- član 9, (1), ((1)) ZUS - član 26, (1), ((6)) ZRS]

Tužilac M.L. iz Podujeva osporava pismeni odgovor Kosovske energetske korporacije, Odeljenje za snabdevanje.

Vrhovni sud je odlučio da je ovaj slučaj pravno-građanski spor i da je za njega kompetentan Opštinski sud u Prištini, kao što je predviđeno članom 9, paragraf 1, tačka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tuženog neosnovana.

A.br.392/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veća sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u administrativnom sporu prema tužbi tužiteljice Lj.R., iz Prištine protiv Pismenog odgovora, p.br. od 09.05.2005 god., Energetske korporacije Kosova u Prištini-Odsek za snabdevanje, u slučaju prikrivanja od strane administracije, na sednici održanoj 29.07.2005 god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbacuje se tužba.

Predmet da se uputi Opštinskom sudu u Prištini, kao kompetentnom sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica u tužbi osporava zakonitost Pismenog odgovora optuženog, p.br. od 09.05.2005 god., u vezi sa osporavanjem fakture

DPR-398 od 31.03.2005 god., za dug u visini od 1.254,13 eura, na ime potrošene električne energije, sa razlogom jer je bezpravno u njenom stanu, od strane optužene, obavljeno isključenje iz snabdevanja električnom energijom. Predlaže da se tužba usvoji a da se osporeni odgovor poništi.

Sud konstatuje da u ovom slučaju tužba nije dozvoljena, iz ovih razloga:

Članom 9 par.1 tačka 1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), predviđeno je da se administrativni spor ne može voditi za slučajeve za koje je osigurana sudska zaštita van administrativnog spora.

Članom 26 par.1 tačka 6 Zakona o redovnim sudovima („Slu.Gla. SAP Kosova" br.21/1978) predviđa se da će opštinski sudovi suditi u imovinsko-pravnim sporovima.

U konkretnom slučaju, sud ocenjuje da se radi o građansko-pravnom sporu u kome je kompetentan da odlučuje Opštinski sud u Prištini.

Iz ovih razloga sud je odbacio tužbu kao nedozvoljenu, na osnovu člana 30 par.1 tačka 5 i člana 9 ZAS.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.392/2005, od 29.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena uslovi za sticanje prava na socijalnu pomoć Uredba UNMIK-a 2003/28]

Tužilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu, Komisiji za žalbe u Prištini, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje neuzimajući u obzir činjenicu da on ne živi u zajednici sa ocem i da je u lošem ekonomskom stanju.

Centar za socijalnu pomoć u Gnjilanu, je odbio da dodeli socijalnu pomoć zato što tužilac nije ispunio uslove za sticanje prava na socijalnu pomoć.

Vrhovni sud je odlučio da oboje, prvostepeni i drugostepeni autoritet, su potvrdili da porodica tužioca nije ispunila kriterijum za sticanje prava na socijalnu pomoć zbog nađenog da tužilac živi u zajednici sa svojim ocem koji je korisnik penzije iz Nemačke. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca neosnovana.

A.br.405/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Šahdane Agani, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca A.N., iz sela Vrbica, opština Gnjilane, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Departman socijalne zaštite u Prištini, br.02/1247 od 09.07.2004 god., u predmetu o socijalnoj pomoći, na zatvorenoj sednici veća održanoj 26.07.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca protiv rešenja Centra za socijalni rad u Gnjilanu broj 04-01905 od 13.03.2004 god., kojim se ne priznaje pravo na socijalnu pomoć jer porodica tužioca ne

predstavlja socijalni slučaj.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da tužilac ne živi u porodičnoj zajednici sa ocem, da živi u sedmočlanjoj porodici u teškim ekonomskim uslovima bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji a osporeno rešenje poništi.

Opuženi organ nije odgovorio na tužbu.

Sud je ocenio zakonitost osporenog rešenja u pravcu navoda iz tužbe i nekon razmatranja spisa predmeta konstatovao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da su administrativni organi u obavljenom administrativnom postupku, u slučaju utvrđivanja da li tužilac ispunjava uslove predviđene Pravilnikom UNMIK-a br.2003/28 od 18.avgusta 2003 godine za Šemu socijalne pomoći, konstatovali da tužilac živi u porodičnoj zajednici sa ocem koji uživa nemačku penziju.

Opužena institucija, u postupku prema žalbi, osporenim rešenjem u potpunosti prihvata utvrđeno činjenično stanje i pravni stav prvostepenog organa, zbog čega odbija žalbu i ostavlja na snazi osporeno rešenje.

Pravilnik UNMIK-a br.2003/28 od 18.avgusta 2003 god., o Šemi za socijalnu pomoć, u članu 1 određuje da je porodica ugrožena u socijalnom aspektu ona porodica koja se odredi za socijalnu pomoć. U članu 4, tačka br.1, ovaj pravilnik predviđa da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć svi članovi porodice treba da budu stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od sledećih kategorija: (a) prva kategorija koja na osnovu člana 2 tačka 7 pravilnika podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno da su nesposobni za rad koji donosi zaradu i (b) druga kategorija - porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete mlađe od 5 godina ili da se stara o jednom siročetu mlađem od 15 godina ili treba biti zavisna u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika.

Polazeći od ovakvog stanja u slučaju, Vrhovni sud zaključuje da

su organ za utvrđivanje činjenica i optuženi organ utvrdili da porodica tužioca ne ispunjava zakonske uslove predviđene za priznavanje prava na socijalnu pomoć, jer tužilac živi u porodičnoj zajednici sa ocem koji je nemački penzioner, ima dobre ekonomske uslove, novu kuću, traktor, automobil i prehrambenu prodavnicu u svojoj kući. Ovi podatci su utvrđeni i 18.11.04 god., od strane komisije za nadzor organa za utvrđivanje činjenica, što se vidi iz formulara za utvrđivanje socijalnog stanja tužioca.

U vezi sa ovim, sud konstatuje da je u ovom administrativnom slučaju pravilno utvrđeno činjenično stanje, iz čega proizilazi da nije povređen zakon na štetu tužioca, prema tome navodi iz optužbe se ne prihvataju, jer smatra da su bez uticaja za utvrđivanje nekog drugog činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio administrativni organ, tako da, shodno članu 42 par.2 ZAS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.405/2005, od 26.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena -PDV-član 40. (1) ZUS Uredba - UNMIK-a br. 2000/20 - postupak u vezi taksi i administracije član 2, (2), (12) ZUS]

Tuženi, Taksena administracija Kosova se žalila na odluku Nezavisnog Odbora za razmatranje u Prištini, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi ida su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje.

Nezavisni Odbor za razmatranje je oslobodio platišu taksi od dela pretpostavljenih taksi.

Vrhovni sud je odlučio da osporena odluka ne sadrži kršenje zakona ili nekog drugog interesa tužioca imajući u vidu da on ne može biti nosilac (držalac) prava ili obaveza prema kojima je bilo odlučeno u održanom upravnom sporu, kao što je predviđeno članom 2, paragraf 2 ,i poglavlje 12 ZUS i Uredbom UNMIK-a 2000/20 postupak u vezi taksi i administracije. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tuženog neosnovana.

A.br.414/2003

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani Zulfiu, predsednik Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca Poreske administracije Kosova, protiv optužene strane Nezavisnog borda za ponovno razmatranje Priština, za poništenje odluke optužene strane br.96/2003 od 23.09.2003 god., na sednici održanoj 21.07.2005 god., donosi ovo:

REŠENJE

Odbija se tužba tužioca Poreske administracije Kosova koja je podneta protiv odluke Nezavisnog borda za ponovno razmatranje br.96/2003 od 23.09.2003 god.

Obrazloženje

Optužena strana, rešenjem br.96/2003 od 23.09.2003 god., delimično je prihvatila kao osnovanu žalbu poreskog obveznika TP „NIC Holding" sa sedištem u Prištini, koja je podneta protiv odluke Departmana za žalbe Poreske administracije Kosova, tako što je poreskom obvezniku smanjila predpostavljeni porez za sumu od 2.834,19 eura i porez na dodatnu vrednost u visini od 30.550,95 eura, za koju vrednost poreski obveznik je oslobođen obaveze plaćanja poreza; u drugom delu je odbio žalbu i osporeno rešenje ostavio na snazi.

Tužilac u podnesenoj tužbi osporava zakonitost prvog paragrafa gore spomenute odluke, ističući da činjenično stanje nije ispravno i u potpunosti utvrđeno, da je zakon pogrešno primenjen a da je osporena odluka kontradiktorna jer je njen dispozitiv u suprotnosti sa dokazima u predmetu i navedenim činjenicama. Predlaže da se tužba usvoji a da se osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova pošto je, u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), razmotrio osporeno rešenje i pošto je ocenio navode iz žalbe i spisa predmeta, nalazi:

Tužba nije dozvoljena.

Iz spisa predmeta proizilazi da je prvim paragrafom odluke br.96/2003, optužena strana delimično prihvatila žalbu poreskog obveznika TP „NIC Holding" sa sedištem u Prištini i da je izvršila popravku umanjila vrednost poreza tako što je poreskog obveznika oslobodila od obaveze plaćanja za deo dodatnog poreza za predpostavljeni porez u iznosu od 2.834,19 eura kao i poreza na dodatnu vrednost u iznosu od 30.550,95 eura; u drugom delu odbija žalbu i osporeno rešenje ostavlja na snazi.

Vrhovni sud ocenjuje da tužba nije dozvoljena.

Odredbom člana 12 ZAS predviđa se da tužilac u postupku administrativnog spora može biti pojedinac, pravno lice, organizacija, grupa građanja i slično, koji smatraju da im je administrativnim aktom povređeno neko pravo ili direktan interes zasnovan na zakonu.

Odredbom predviđenom u članu 2 par.2 predviđa se da državni organi, iako nemaju svojstvo pravnog lica, mogu inicirati

administrativni spor ako su nosioci prava i obaveza o kojima je odlučeno u administrativnom postupku ili ako im je ugrožen neki direktan interes zasnovan na zakonu.

Tužioc u skladu sa gore navedenim odredbama ZOAP i na osnovu Pravilnika UNMIK a br.2000/20, o administraciji i poreskom postupku, u slučaju odlučivanja na osnovu zahteva strane za ponovno razmatranje službene ocene, primenio je proceduru i ocenio je primenu zakonskih odredaba koje se tiču određivanja obaveze poreskog obveznika. Vrhovni sud Kosova ocenjuje da osporenim odlukom tužiocu nije ugroženo ni jedno pravo ili direktan interes zasnovan na zakonu, jer on ne može biti nosilac prava ili obaveze o kojoj je odlučeno u obavljenom administrativnom postupku.

Na osnovu gore navedenog i primenom člana 30 par.1 tačka 3 ZAS, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.414/2003, od 21.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani -Zuljfiu

[Vrhovni sud-odlučujući o upravnom sporu žalba odbijena sticanje prava na invalidsku penziju član 40. (1) ZUS -Član 3. Zakona br.2003/23 o invalidskim penzijama na Kosovu]

Tužilac se žalio na odluku Odeljenja za penzijsku administraciju na Kosovu, argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno primenili Zakon na snazi i da su pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje ne uzimajući u obzir njegovo ozbiljno zdravstveno stanje i njegovu nesposobnost za rad.

Odeljenje za penzijsku administraciju na Kosovu je odbilo da dodeli invalidsku penziju tužiocu zato što je lekarska komisija zaključila da tužilac ne pati od trajne nesposobnosti.

Vrhovni sud je odlučio da su oboje, prvostepeni i drugostepeni autoritet, u toku određivanja činjeničnog stanja, pravilno i potpuno primenili opšte odredbe upravnog postupka i Zakona na snazi, kada su odredili da tužilac nije ispunio predviđene kriterijume, po članu 3. Zakona br. 2003/23 o Invalidskim penzijama na Kosovu. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca neosnovana.

A.br.595/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani - Zuljfiu i Šahdane Agani, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca Dž.B., iz sela Ljubenić opština Peć, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Veće za žalbe za penzije osoba sa ograničenom sposobnošću, br.5011887 od 07.04.2005 god., u predmetu o penziji, na zatvorenoj sednici održanoj 26.07.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv odluke Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu -

Departmana penzijske administracije Kosova, u Prištini, br.5011887 od 04.11.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja, tvrdeći da lekarske komisije optuženog nisu uzele u obzir činjenice da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da prezentovane dokaze administrativni organi nisu uzeli u obzir pa stoga i činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno. Stoga je došlo do primene materijalnog prava na njegovu štetu. Predlaže da se tužba usvoji a osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je procenio osporeno rešenje u skladu sa odredbama predviđenim u članu 40 par.1 Zakona o administrativnom sporu (ZAS), procenio navode u optužbi i nakon razmatranja spisa predmeta, nalazi:

Optužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ odlukom br.5011887 od 14.11.2004 god., tužiocu odbio zahtev za priznavanje prava na penziju za osobe sa ograničenom sposobnošću jer nije ispunio uslove prema članu 3 Pravilnika UNMIK a br.2003/40 od 17.12.2003 god., Zakona o penzijama za osobe sa ograničenom sposobnošću i istu zasniva na konstataciji i mišljenju lekarske komisije prvostepenog organa, od 30.10.2004 god., koja procenjuje da se kod tužioca nije pojavilo stalno ograničenje radne sposobnosti kako predviđa gore navedena zakonska odredba.

U žalbenom postupku optuženi organ obezbeđuje konstataciju i mišljenje lekarske komisije optuženog br.5011887 od 07.04.2005 god., o oceni lekarske komisije za osobe sa ograničenim sposobnostima činjeničnog organa, koji se slaže sa konstatacijom i mišljenjem lekarskih komisija, prema tome i osporenom odlukom odbija kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrđuje osporenu odluku.

Imajući u vidu da su zakonski ovlašćene lekarske komisije potvrdile da kod tužioca ne postoji ograničena sposobnost za rad, sud konstatuje da su administrativni organi pravilno primenili odredbu člana 3 gore navedenog Zakona, na osnovu kojega je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na invalidsku penziju.

Sud je procenio navode iz tužbe i konstatovao da isti u ovom administrativnom sporu nemaju uticaj na drugačiju odluku, jer na osnovu administriranih dokaza i shodno navedenoj zakonskoj odredbi nesumnjivo je utvrđeno da tužilac ne ispunjava zakonske uslove za priznavanje zatraženog prava, prema tome u skladu sa članom 42 par.2 ZAS odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
A.br.595/2005, od 26.07.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava